

Punkter i den Alderdomsunderstøttelseslov, der i sin Tid blev gennemført. Selv om den ogsaa havde sine gode Sider og sikkert har bragt Lykke til mange Mennesker, var vi klare over, at der var visse uheldige Principper i den. Vi har derfor ønsket den ændret. I Dag er vi nu naaet saa vidt, at vi skal stemme for den nye Lovs endelige Vedtagelse. Vi er i denne Lov i saa vid Udstrækning som muligt kommet bort fra det frie Skøn over til faste Takster, hvor enhver, der har naaet den bestemte Alder og er under Formuegrænsen, har Ret til at faa en Aldersrente. Kommunerne kan ved denne Ordning ogsaa med langt større Sikkerhed berægne, hvor meget de skal bruge. Jeg vil derfor anbefale mine Partifæller at stemme for Lovforslaget. Jeg er den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Borgbjerg) taknemmelig for, at han gav til Kende, at hans Parti ikke vilde stemme imod. Jeg vilde have været endnu mere taknemmelig, om han kunde have sagt, at han vilde stemme for Lovforslaget, fordi det vilde have været en uhyre Styrkelse for Loven, om den havde faaet Tilslutning fra alle Partiers Side; men selvfølgelig er det af Betydning, at der ikke bliver stemt imod. Fra konservativ Side har vi været noget betænkelige ved de økonomiske Følger af denne Lov, men under Behandlingen i Udvalget er Lovforslaget blevet formet saaledes, at vi mener — og det udtalte jeg allerede ved anden Behandling —, at Samfundet vil kunne bære disse Byrder og yde de gamle de Fordele, som indeholdes i denne Lov. Der vil selvfølgelig blive rejst Kritik mod Loven som mod en hvilken som helst Lov, men jeg vil dog haabe, at den vil kunne blive ført gennem Rigsdagen og blive modtaget med god Villie ude i Kommunerne baade af de gamle og de mange, der skal være med til at bidrage til de Udgifter, som Loven paafører Samfundet. Jeg vil udtale Haabet om, at Loven maa blive ført ud i Livet paa en saadan Maade, at den virkelig kan blive et socialt Fremskridt og virkelig skabe Glæde i de mange Hjem, som vi har tænkt at bringe Glæde derigennem. Der er sagt, at der er taget for lidt Hensyn til, at der skulde ydes Hjælp til Selvhjælp. Jeg vil dertil sige, at vi fra konservativ Side altid har ment, at der var gjort en Indsats derigennem, at de paagældende havde levet deres Liv paa en saadan Maade, at de var værdige til at faa Aldersrente; de har arbejdet, og de har maaske opdraget en stor Børneflokk og ført den frem. Allerede ved den første Lovs Gennemførelse udtalte den daværende

Indenrigsminister, Ingerslev, at det var den Indsats, de paagældende havde ydet, og derfor var de værdige til at faa en Alderdomsunderstøttelse, naar de blev gamle. Og man kan vel ikke frakende Indenrigsminister Ingerslev, at han baade var en overmaade socialt forstaaende Mand og en i høj Grad konservativ Mand. Naar han derfor kunde stemme for Loven ud fra disse Betragtninger, mener jeg ogsaa, at vi i nogen Maade kan gøre det nu.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Rode: Det radikale Venstre havde meget ønsket, at vi, naar for første Gang et Aldersrentelovforslag forelaa til tredje Behandling her i Salen, kunde stemme for det. Og jeg kan tilføje, at personlig havde det i høj Grad glædet mig, hvis jeg havde været i Stand til at tilraade mit Parti at stemme for Lovforslaget, eftersom en god Aldersdomslov har været et af Hovedformaalene for mine politiske Bestræbelser. Jeg er imidlertid ikke i Stand til at anbefale Lovforslaget og mit Parti ikke i Stand til at stemme for det, fordi det vel sætter et Princip op, men gennemfører det paa en saadan Maade, at det paa mange Omraader ude i Landet vil frembringe Bitterhed i Stedet for Glæde, Skuffelse i Stedet for nyt Haab til denne Lovgivning. Det havde været mit Haab, at man ved dog i alt Fald at gennemføre Overgangsbestemmelser, som ikke saa haardt skar bort de ældre, som har Forventning om at faa Aldersrente ved det 60de Aar, havde gjort det muligt for dem, der er Venner af denne Lovs Princip, at stemme derfor, og i Udvalget havde jeg stillet i Udsigt at ville anbefale mit Parti at stemme for Loven, hvis de Overgangsbestemmelser, som vi havde foreslaaet i et Ændringsforslag, der nys blev forkastet ved anden Behandling, var blevet vedtaget. Det er ikke sket, og under disse Omstændigheder kan jeg da ikke andet end anbefale mine Meningsfæller at afholde sig fra at stemme over dette Lovforslag, idet vort Haab maa staa til, at dets Princip, selv om det gennemføres paa utilfredsstillende Maade, paa en Maade, der stiller mange saa ulige overfor Loven, som Tilfældet her vil blive, vil trænge igennem, og at det vil være os muligt en Gang senere at gennemføre dette Princip paa en renere og bedre Maade, end det nu sker.

Kayser: Paa mit Partis Vegne vil jeg gerne anbefale Lovforslaget i den fore-